

Klānu Vēstis

OŠUPES PAGASTA PĀRVALDES IZDEVUMS

2012. gada jūnijs Nr. 3 (175)

Kultūras afiša

22. jūnijā plkst. 20.30
Degumnieku tautas namā

Jāņu ielīgošanas koncerts

Dziedās, dejos un teātri spēlēs tautas
nama pašdarbnieki
Plkst. 22.00

balle

Muzicēs grupa „Savējie”

21. jūlijā tiek plānoti

Bērnības svētki

Lūgums pieteikt bērnus
līdz 3. jūlijam

Svētki notiks, ja būs pieteikti vismaz
pieci bērni

Tālrunis uzziņām: 25622223 (Ilze)

23. jūnijā plkst. 22.00

Jānis aicina uz līgošanu un lustīgu ballēšanos „Miglās”

līdz rīta gaismai ar basām kājām
plaviņā

Līdzī ņemt sieru, alu, līgo dziesmu un
labu garastāvokli

Muzicēs grupa „Ķirmji”

*Pa ziedošās
vasaras vārtiem
drīz atnāks vec-
vectēvu apdziedātie
un slavinātie vasaras
saulgrieži. Tas ir laiks, kad
saule būs sasniegusi visīsāko nakts
ceļu un dienā uzkāpusi visaugstāk debesīs.*

*Lai visiem pagasta iedzīvotājiem skanīgi un droši
Līgo svētki! Lai izdodas izbaudīt šī vakara burvību, kas
jūtama vienīgi Jāņu naktī un tikai pie mums Latvijā!
Īpašs sveiciens visām Līgām un Jāņiem!*

Ošupes pagasta pārvalde

Nav svarīgi pārspēt citu cilvēku veikumu, pats svarīgākais ir pārspēt savu paša veikumu. Taču – nekad nesludini savus sasniegumus. Lai pasaule pati nāk pie tevis ar uzslavām un lai tev pietiek gudrības uz klausīt tās pazemīgi.

/Ogs Mandino/

Labu ceļa vēju Jums, absolventi!

Ziņas no feldšerpunkta

INFORMĀCIJA!

Ģimenes ārsts R. Rudzāts Degumnieku feldšerpunktā apmeklētājus pieņems š. g. 13. un 27. jūnijā no plkst. 12.30 līdz 15.00. Svarīgi iepriekš pieteikties pa tālruni 22023737 vai zvanot uz Barkavu pa tālruni – 64894203, lai saskaņotu pacienta pieņemšanas laiku un daktēris paņemtu slimnieka kartiņu līdz no prakses vietas. Pie ģimenes ārsta par vizīti jāmaksā Ls 1,00.

Sakarā ar ikgadējo atvaļinājumu, Degumnieku feldšerpunkts būs slēgts no š. g. 02.07. līdz 03.08. Pēc medicīniskās palīdzības griezties pie ģimenes ārsta vai NMP pa tālruni – 113.

ATGĀDINĀJUMS!

Sācies gaidītais vasaras brīvlaiks bērniem. Aidā vasaras priekiem un izklaidēm – braukšana ar velosipēdiem, mopēdiem, futbola spēlītes, iešanas pa mežiem un pļāvām, un, protams, peldēšanas! Dīemžēl šos priekus bieži pavada arī traumas, pārkaršana saulē, kukaiņu kodumu sekas, ērces un daudz kas cits. Bērniem ir iegādāti velosipēdi un mopēdi, jāatgādina par obligātu aizsargķiveru lietošanu un ceļu satiksmes drošības lietām. Ievērojot šos pasākumus, varam bērnus pasargāt no galvas traumām, dažādiem ķermeņa sasitumiem, brūcēm. Karstajās vasaras dienās būtiski pievērst vērību galvassegu lietošanai, vieglu apģērbam un atgādināt par šķidruma pastiprinātu lietošanu. Nevajadzētu bērniem ļaut cepināties saulē laikā no 11 līdz 15, kā arī iesaku lietot aizsargkrēmus ādai, lai izvairītos no saules apdegumiem. Pārkaršanas gadījumā, jeb tagad to sauc par karstuma dūrienu, meklēt vēsāku telpu, cietušo atguldīt ar paceltu galvgali, likt vēsas kompreses uz galvas un dot vēsu padzerties. Ja redzat, ka cietušajam ir ļoti slikti – augsta ķermeņa temperatūra, stipras galvassāpes, vemšana, miegainība, krampji, noteikti jāizsauc NMP pa telefonu – 113.

Svarīgi būtu ar bērniem pārrunāt par peldēšanās drošību un uzvedību pie ūdeņiem. Pusaudži ir pārdroši un lec no augstuma uz galvas ezeros un upēs, salaužot mugurkaulu un gūstot citas smagas traumas. Mazākus bērnus viennozīmīgi nedrīkst atstāt vienus bez pieaugušā uzraudzības pie ūdens. Aicinu padomāt par drošību pie piemājas dīkiem.

Novēlu jauku vasaru lieliem un maziem! Sargāsim paši sevi un savus līdzcilvēkus!

Sarmīte Saulīte

Madonas novada Bāriņtiesas locekle
**Anda Vaska būs atvaļinājuma
no 25. jūnija līdz 30. jūlijam.**
Nepieciešamības gadījumā sazināties
telefoniski 26597292.

Degumnieku pamatskola aicina nākamos pirmklasniekus 2012./2013. m. g.

Skola piedāvā:

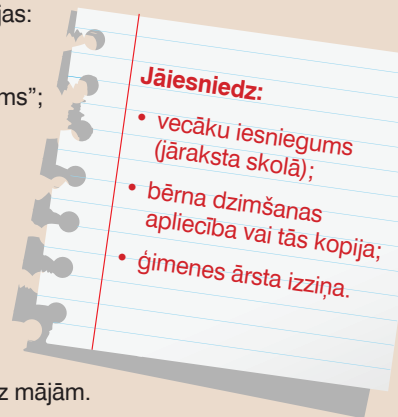
- angļu valodas apguvi no 1. klases;
- veselīga dzīvesveida izkopšanai – nodarbības sporta zālē un peldbaseinā;
- aktīvu darbošanos vides izglītībā, iesaistoties LVM projektā Mammadaba;
- pulciņu un ārpusklases nodarbību iespējas:
 - ◆ tautiskās dejas;
 - ◆ ansamblis;
 - ◆ vizuālās mākslas studija „Sauls pinums”;
 - ◆ prāta asināšanai – dambrete;
 - ◆ sporta pulciņa ietvaros ārstniecisko fizikultūru;
- mācību ekskursijas;
- izglītojošus un radošus ārpusstundu pasākumus;
- veselīgas un dāsna pusdienas;
- gaišas un plašas skolas telpas.

Skola nodrošina ar dienasgrāmatām, rūpējas par skolēnu nokļūšanu uz skolu un uz mājām.

Pieteikšanās skolā pie direktores no 10.00 līdz 15.00 katru dienu.

Uzziņas pa tālruni 64829617

Skolas administrācija

Neikdienišķi apdrošināšanas gadījumi iz dzīves

Lai gan apdrošināšanu tradicionāli uzskata par garlaicīgu un nopietnu nozari, kurā humoram nav vietas, nereti labu garastāvokli un smaidu seju palīdz sagādāt apdrošināšanas klientu piedzīvotais, nonākot pat visneizdomāmākajās situācijās. Apdrošināšanas sabiedrība „Balta” ir apkopojusi neparastākos pēdējo pāris gadu apdrošināšanas gadījumus.

Jāatzīmē, ka visos minētajos gadījumos cilvēkiem tika sniegta apdrošināšanas polise paredzētā atlīdzība.

AUTO

„Baltas” apdrošināšanas gadījumi liecina, ka ar auto var notikt vistrakākās un visneparastākās ķibeles, kuras var segt KASKO polises ietvaros, piemēram, auto, stāvot pie daudzdzīvokļu mājās, liecinieku klātbūtnē no 5. stāva tika apmētāts ar jēlām olām. Tā rezultātā auto tika bojāts jumts, bagāžnieks, motora pārsegs, priekšējais spārns un durvis. Tāpat reiz klients vērsies pēc palīdzības, jo auto salonā bija uzsprādzis montāžas putu flakons. Ja piedzīvota nelaimīga mīlestība, atraidītais mīlnieks brauc ar auto jūrā vai triecas sava sāncensa īpašumā. Interesanti, ka neparasti negadījumi nereti ir saistīti ar dzīvniekiem, piemēram, viens no 2010. gada apdrošināšanas interesantākajiem negadījumiem – zirgs noēd krāsu automašīnas motora pārsegu, bet suņiem patīk grauzt auto lukturu

mazgātājus. Reiz klients dalījās savā pieredzē par briedi, kas izskrējis uz ceļa un apstājies. Šoferis tam piebraucis tuvāk, bet dzīvnieks ar pakalkājām pēkšņi uzsisis pa motora pārsegu, sabojājot gan pārsegu, gan buferi. Tāpat norāvējis zirgs ar ķēdi, joņojot gar kapiem, ir sabojājis tur stāvoša auto labo priekšējo spoguļi un atstājis četras švīkas uz spārna.

ĪPAŠUMS

Īpašuma apdrošināšanas ietvaros ir nācies segt pat tādus zaudējumus, kas radušies mājās sarkankoka durvīm, kuras nelabvēlīs apzīmējās ar lūpu krāsu.

NELAIMES GADĪJUMU APDROŠINĀŠANA

Daiļā dzimuma pārstāvēm aicinām atcerēties, ka bruģis un kurpes ar augstiem, šauriem papēžiem nav savienojamas lietas – klupšana un nobrāzti ceļgali ir mazākais ļaunums. Savukārt pastaiga mežā var izvērsties ne tik patīkama kā plānots, jo, kājai nejausi iesprūstot bebra alā, dzīvnieks licis lietā savus asos zobus. Neikdienišķas traumas gadās arī stiprā dzimuma pārstāvjiem, piemēram, reiz, kaujot ruksi, saimnieks bija ielicis zābakā nazi un, to piemirstot, pietupās. Rezultātā nazis iedūrās augšstilbā. Tāpat kāds cits vīrietis atpūties, pastaigājoties pa fitnessam vēltu izstāžu zāli, kur izmēģinājis vairākus trenāžierus, līdz vienā brīdī izmežģijis plecu. Izsaukta neatliekamā medicīniskā palīdzība, kas palīdzējusi izstādes apmeklētājam ievilkot plecu vietā. Arī tāds siks priekšmets kā adata var būt par iemeslu izmaksāt apdrošināšanas atlīdzību, piemēram, klientam rokā iedūrās šujamā adata, kas bija iesprausta sienā un vīrietis nejausi uzkrīta tai virsū.

Inga Bite

„P.R.A.E. Sabiedriskās attiecības”

Tel.: 2 8626761

E-pasts: inga.bite@prae.lv

No 11. jūnija darbu uzsāk
KŪ grāmatvede,
**zemes ierīcības speciāliste un lauku
attīstības konsultante**

MARTA NAGLE

Darba laiks: 8.00 – 17.00

Uzziņas: mob.t. 29179071, 64829589

Ciemojas lauku attīstības speciālisti

Maijā notika SIA „LLKC” Madonas no-
daļas rīkots novadu un pagastu lauku attī-
stības speciālistu pieredzes apmaiņas brau-
ciens pa Ošupes pagasta tūrisma vietām un
lauku saimniecībām.

Ošupes pagasta lauku attīstības konsul-
tante Inta Torgāne pastāstīja: - Šādi izbrau-
kumi jau kļuvuši par tradīciju. Esam ciemoju-
šies Lubānas, Ērgļu, Varakļānu novados, kā
arī Madonas novada Mētrienas, Kalsnavas,
Ļaudonas un citos pagastos. Pieredze tiek
gūta apskatot dažādas interesantas vietas
un zemnieku saimniecības.

Ekskursija pa mūsu pagastu sākās ar
Oskara Kalpaka dzimtas mājām „Liespalās”
apskati, kur gida lomu uzņēmās pārvaldes
vadītājs Aigrars Šķēls. Pēc tam pabijām z/s
„Eglītes”, kur realizēts modernizācijas pro-
jekts – uzcelta labiekārtota ferma, tad devā-
mies uz Degumniekiem, kur apskatījām Ak-
tīvās atpūtas centru un devāties ciemos pie
SIA „MAXIS” īpašnieka Didža Kaļinovska,
kur iepazīnāties ar viņa realizētu projektu
„Darbnieku izveide Degumnieku centrā”. No-
slēgumā devāties uz tūrisma informācijas
centru pie Lubāna ezera, kur apspriedām
svarīgākās lauksaimniecības aktualitātes.

Ilze Purpļeviča

z/s „Eglītes” saimniece Līga Joste iepazīstina viesus ar jaunuzceltās
kūts priekšrocībām.

Sveikiņi!

Te atkal es. Vai gaidījāt? Nevarēju ne-
uzrakstīt. Vai dieviņ, kādas lietas tik te nenotiek!
Viss tik uz labu vien, uz labu vien.

Aizvien biežāk tiekam pieminēti avīzītēs
un pat televīzijā mūsu pagasta vārds sāk iz-
skanēt. Ko tik mēs kopā visi nevaram!

Paskat vien! Pēc visa lielā trakuma –
māļiem un dubļiem, viss pamazām atdzi-
vojas. Tiek kārtotas un lāpītas lielās bedres.
Tiek vesta zemīte jaunām puķu dobēm. Pie
skolas tik daudz skaistu kociņu un puķīšu
sastādīts. Pat prieka asara nobirst. Kaut jau
kādam neniezētu nagi ko izpostīt.

Arī daudzdzīvokļu māju iedzīvotāji sa-
rosījušies. Kopīgi lemj, kopīgi strīdas un
kopīgi kaļ nākotnes plānus. Cik labi, ka ir
entuziasti, kas cinās par sakoptību, kārtību
un tīrību!

Ir jau vēl tie konteineri nesmuki, bet var-
būt ar laiku nokārtosies. Dzirdēju, ka Ošu-
pes centrā māju iedzīvotāji salikuši atslēgas
priekšā saviem konteineriem, lai citi nenāk
un neber savu dražu iekšā. Nemāku spriest
– pareizi darījuši vai nē.

Nāk Līgo svētki. Degumniekos cie-
mosies radi, draugi, paziņas. Būs garām-
braucēji. Gribētos, lai katrs parūpējas par
savu iztukšoto alus iepakojumu – pudeli vai
bundžu. Nemetiet, kur pagadās arī pārtikas
iesaiņojumus. Tikai tā mēs atstāsim par sevi
labu iespaidu – veidojot skaistu un sakoptu
sava ciema apkārtni.

Lai visiem pietiek spēka un veselības
arī turpmāk darīt tikai labus darbus! Lai
skanīgi Līgo svētki! Arī es iemācīšos kādu
Līgo dziesmu, sasiešu siera rituli un prom
uz „Miglām” ar basām kājām pļaviņā. Līgo!
Līgo!

Zaplīze

Piedalās apzaļumošanas talkā

Andas Bicāles padomos ieklausās gan pagasta pārvaldes darbinieki, gan skolēni.

4. jūnijā Ošupes pagasta pārvalde sa-
darbībā ar Degumnieku pamatskolu orga-
nizēja Degumnieku centra apzaļumošanas
talku.

Noslēdzot ūdenssaimniecības atjau-
nošanas projektu, tika izveidots apkār-
tnes labiekārtošanas plāns. Pēc pagasta
pārvaldes pasūtījuma apzaļumošanai tika
izmantoti būvnieka – SIA „Rubate” sagādā-
tie skujeņi, krūmi, ziemeļietes un citi zaļumi.

Apkārtnes labiekārtošanas un apzaļumo-
šanas darbos ar padomu palīdzēja ainavu
arhitekte Anda Bicāle.

Paldies visiem, kas piedalījās talkā, lai
kopīgiem spēkiem veidotu skaistu ainavu,
kas pēc vairākiem gadiem priecēs gan pa-
šus Degumnieku iedzīvotājus, gan ciema
viesus.

Ilze Purpļeviča

Ir atkal atskanējis skolas zvans Deģumnieku pamatskolas 9. klases jauniešiem. Te nu mēs esam: seši draudzīgi, gudri, gatavi iet tālāk, sasniegt jaunus apvārsņus, gūt pieredzi mācībās un dzīvē.

Būs reizes, kad negaisi, sniegs, migla tev sagādās pamatīgas galvassāpes. Tad atceries tos, kas to visu pieredzējuši pirms tevis, un saki sev: tas, ko izdevies veikt citiem, vienmēr ir veicams arī man. Vēlu veiksmi!

Audzinātāja **Ināra Kiukucāne**

Jeva – skolas ex prezidente, skaistas balss īpašniece, dziesmu un deju svētku dalībniece.

Lāsma – izpalīdzīga, gudra un liela grāmatu lasītāja, piedalījās svešvalodu olimpiādēs.

Alise – daudzu konkursu uzvarētāja vizuālajā mākslā, dziesmu un deju svētku dalībniece.

Inese – olimpiāžu dalībniece dabaszinībās un svešvalodās, gudra un erudīta, dziesmu un deju svētku dalībniece.

Sintija – draudzīga un izpalīdzīga, glīta rokraksta īpašniece.

Devītās klases zvaniņa skaņās klausoties...

Kad 5. klases „kabatnieki” jautāja deviņtājiem, kuri ir neaizmirstamākie notikumi deviņu skolas gadu laikā, viņi tik atsmēja, ka svarīgākais notikums vēl tikai gaidāms. Tomēr dažas deviņklasnieku domas lai paliek pie mums arī tad, kad viņi paši jau būs nākamajās skolās.

No deviņtāņu radošajiem darbiem:

- „Laime... Vārds, ko katrs izprot savādāk. Mana vislielākā laime ir draugi un ģimene. Protams, milzīga laime ir tā, ka es šeit esmu un varu dzīvot. Par to paldies Tev, Dievs!

Katru laimes pilno brīdi cenšos iemūžināt. Laime ir neizmēļams resurss - tā visu laiku atjaunojas.

- Lielās Vislatvijas talkas notiek jau ceturto pavasari. Tajās visi cilvēki dodas strādāt, lai padarītu Latviju tīrāku. Es lepojos, ka šogad aktīvākais novads bija Vidzeme, kura tika atbrīvota no vairāk nekā simts tonnām atkritumu. Man prieks, ka Vidzemē, Madonas novadā, dzīvoju arī es.

- Man šķiet, ka mums visiem ir iemesls priecāties par kaut ko, katrai dienai savs prieks.

- Mana pirmā skola ir arī mīļākā skola. Tā bija skaistākā skola, kāda redzēta. Tur tika atstātas manas labākās un patīkamākās atmiņas.

- Mēness man liekas visskaistākais, kas vien var būt pasaulē. Stundām ilgi varu sēdēt un lūkoties debesīs, kuras izgaismo skaists un apaļš mēness. Lūkojoties uz to, jūtos kā sapnī. Šķiet, ka spēju visu, un nekas nespēj mani apturēt. Dažreiz es Mēnesim uzticu savas pārdomas, jo zinu, ka tas no manis nenovērsīsies. Tas neteiks neko, tik vienmēr apspīdēs mani tumsas naktīs.

- Pēc manām domām ir tā, kā vēsta tautas sakāmvārds: „Katrs pats savas laimes kalējs!” Cilvēka vislielākā laime ir viņa esamība uz šīs pasaules... Šobrīd varu teikt, ka esmu laimīga, jo gatavojos beigt 9. klasi. Tas pašlaik ir mans lielākais sasniegums.

Novēlu visiem atrast laimi savā dzīvē! Es domāju, ka laime būs vienmēr, kamēr vien pastāvēs cilvēce.

Elvis – izpalīdzīgs un atbalsts skolotājam, dziesmu un deju svētku dalībnieks.

Vasariņa

No siltajām zemēm tu nāc,
Kur neviens nepazīst ziemu,
Man tu ļoti patīc, vasariņa,
Jo zied puķes, koki un krūmi.

Vasara ir skaista kā mammas seja
Un draiska kā mazā zilišu deļa,
Kokos skaļi čivina putniņi ligzdās.

Vasarai ir viss, ko var vēlēties,
Var peldēties un sauļoties,
Plaut sienu un tajā gulēt,
Vienkārši atpūsties no skolas.

Toms Jaudzems

Vasariņa

Vasariņā ir skaisti ziedi
Pļāvās un dārzos.
Es gaidu pie upes, kamēr mana
Sapņu puķe uzdziedēs.
Plašajā, zilajā klajumā
Veidosies mana brīnišķīgā puķe.
Viņai apkārt būs zili,
Dīvaini, apaļi bumbuli.
Kā šo sapņu puķi sauc?
Nu, protams, – Virpulieni!
Kāpēc viņu tā sauc?
Tāpēc, ka Daugava virpuļo!

Elīna Serečenko

„Saulsazāķēnu” izlaidums

30. maijā izlaidums bija vecākajai bērnudārza grupiņai, nākošajiem skolēniem.

Sveicam nākamos pirmklasniekus:

Raineru Zondaru, Zigmāru Silaunieku,
Ediju Semjonovu, Ivo Lūsi, Artūru Stalīdzānu,
Elīnu Ločmeli, Keitu Kruglovu,
Juritu Radziņu!

Laiks lido, skrien, nevis iet rāmiem soļiem. Tik bieži gribētos to apturēt un teikt: „Nesteidzies pats un nesteidzini mūs!” Diemžēl tas ir nepielūdzams! Tāpat aizsteigušies deviņi skolas gadi, no kuriem piecus biju kopā ar jums, mani bijušie Ošupes pamatskolas skolēni un viņu vecāki, tagadējie Degumnieku pamatskolas absolventi! Pārlapojot fotogrāfiju albumu un atsaucot atmiņā kopā pavadīto laiku, ir skumīgi, bet tajā pašā laikā liels gandarījums par kopā ar jums pavadītajām mācību stundām, jaukajiem svētku mirklītiem, ekskursijām, pārgājieniem, vasaras nometnēm.

Ievu atceros vienmēr pozitīvu, smaidīgu, kā ļoti gudru, centīgu, akurātu skolnieci, kura gandrīz nekad nekavēja skolu, viņai patika uzstāties un visur piedalīties. Alise bija čaklais rūķītis, agri cēlusies, tālu mērojusi ceļu uz Rupsalu, liela grāmatu lasītāja, interesējās par dabu, ļoti patstāvīga. Man vienmēr bija jāatceras, ka Inesei 1. septembris ir dubulti svētki, jo tad viņai ir arī dzimšanas diena. Inese man atmiņā palikusi kā ļoti gudra, apķērīga skolniece, kuru dīdīja kāds mazs velniņš uz smiekliem, jautrībām. Elvis - ļoti sirsnīgs, nopietns puisis, kuram paveidās matemātika, uz viņu varēja pajauties, un viņš bija kārtīgs klases saimnieks.

Atceros, ka sākumskolā daudz tikām runājuši par jūsu nākotnes nodomiem. Pa gadiem jau tie mainījās, bet 2. klasē Alise vēlējās kļūt par skolotāju, leva par dziedātāju, Inese par aktrisi, Elvis par policistu vai ceļu meistar... Neatkarīgi no tā, kas jūs dzīvē kļūsi, galvenais, esiet labi, kārtīgi cilvēki ar nopietnu attieksmi pret darbu un dzīvi.

Mēs kopā mācījāmies saklausīt un ņemt vērā savu vecāku dzīves gudrības, un viena no tām, kura visus piecus gadus bija lasāma mūsu klases stūrītī, bija: „Nedari otram to, ko tu pats negribētu saņemt!” To arī noteikti lieciet savā ceļā somā!

„Kad kaut ko nevari, iedomājies par kmeni. Kamene pēc gravitācijas likumiem nevarētu lidot, jo viņas ķermenis ir pārāk liels attiecībā pret spārnēm. Ja viņa to zinātu, vai viņa nelidotu?” Lai jums veicas dzīves lidojumā!

Labu vēlējumu s gribētu sūtīt arī Alisei V., Ritvaram, Kaspāram un Emilam.

Paldies vecākiem par jauko sadarbību! Jums es novēlu, lai pietiek spēka un veselības turēt rūpi par saviem bērniem. Bērni jūs pieminēs nevis to materiālo lietu dēļ, ko jūs viņiem gādājat, bet gan to jūtu un mīlestības dēļ, ko jūs viņiem dāvājat.

9. klases absolventu audzinātāja Ošupes pamatskolā **Vēsma Masa**

Mūsu sasniegumi

Konkursā „PET pudeļu korķīši – lielā talka” 2., 4. klase savāca 1258 korķīšus. Rekordi: Jānis – 574, Dagnis – 360 korķīši.

Dagnis Dreimanis ir iekļuvis finālā konkursa „Dažādā Latvija” 4. kārtā.

Dambretes sacensībās Gulbišu vidusskolā 1. vietu ieguvis Ričards Strods 2. vietu ieguvis Viktors Serečenko.

Apsveicam!

Savukārt avīze „Kabata” Ļaudonā saņēma nomināciju „Labākais skolas dzīves atspoguļojums”.

Saulainas un priecīgas vasaras brīvdienas!

Skolas ziņas sagatavoja Degumnieku pamatskolas skolēni un skolotāja Dace Koļesņikova

Avīze „Klānu Vēstis” saka lielu paldies Degumnieku pamatskolas direktorei Daigai Rubenei, skolotājiem, „Kabatas” veidotājiem un skolotājai Dacei Koļesņikovai, Alisei Skurulei un Ievai Pliči par veiksmīgu sadarbību, pacietību un izpalīdzēšanu dažādu materiālu tapšanā mācību gada garumā.

Ģimenes lielākā vērtība – bērni un mazbērni

Domās pāršķirstot pagasta zemnieku saimniecību sarakstu, pavisam nejauši ie-nāk prātā Karavaičiku ģimene, kas dzīvo un saimnieko „Kalnzemjos”, Jaunlubānā. Bija laiks, kad visas Karavaičiku ģimenes atvases mācījās Ošupes pamatskolā un iesaistījās manis vadītajos tautisko deju kolektīvos. Tāpēc man jo īpašs prieks satikties ar viņu mammu un uzzināt, kā klājas maniem bijušajiem audzēkņiem. Saruna notiek ar saim-nieci Skaidrīti Karavaičiku, bet organizatoris-kās lietas palīdz „bīdīt” meita Līga Bārbale.

Cik gadu pagājis, kā nodibinājāt savu saimniecību. Vai atceraties kā tas bija?

Zemnieku saimniecība „Kalnzemji” dibināta 1992. gadā. Saimniekot sākām ar 10, 5 ha zemes. Sākotnēji bija dažas gotiņas, cūkas un vistas. Vēlāk, kad sākām apsaimniekot vairāk zemes, arī ganāmpulks pamazām izauga līdz 70 vienībām.

Sobrīd apsaimniekojam 110 ha zemes, no tiem īpašumā mums ir aptuveni 55 ha.

Kā saimniecība pa šiem gadiem mainījies?

Par šiem gadiem ir uzbūvēta jauna kūts, kas aprīkota ar slaukšanas sistēmu un piena dzesētāju. Eiropas nauda ir piesaistīta tehnikas iegādei un ES piena lopkopības kvalitātes standartu sasniegšanai. Z/s nodarbojas ar piena lopkopību un šobrīd savu produkciju realizējam KS „Triakāta”.

Saimniecībai nepieciešamā tehnika ir nodrošināta pilnībā un pašlaik neko arī nplānojam iegādāties.

Vieglāk varbūt bija strādāt padomju saimniecības laikos?

Padomju laikos noteikti nebija vieglāk, jo bija jāstrādā savā saimniecībā un vēl sovhozā, kur savulaik slaucu govīs. Tiku strādājusi arī par iecirkņa brigadieru un zootehniķi, kā arī kopusi teles.

Pastāstiet par savu kuplo ģimeni?

Ģimenē izauguši pieci bērni un pieci mazbērni, kas ir mūsu ģimenes lielākā vērtība.

Jaunākā meita Līga ar vīru un bērniem dzīvo un saimnieko mūsu z/s, bet visi pārējie bērni – Dace, Edīte un Gundars dzīvo un strādā Rīgā. Apciemto mūs pa brīvdienām un palīdz dažādos darbiņos. Vecākais dēls Zigmunds jau astoto gadu dzīvo un strādā Īrijā.

Līgas un Andra Bārbaļu ģimenē aug trīs meitas – Kitija, Līva un Alise. Mazās meitenes – Alise un Līva apmeklē Lubānas bērnudārzū. Kitija un mans vecākais mazbērns Deniss mācās Lubānas vidusskolā – Kitija rudenī ies trešajā, Deniss piektajā klasē. Abi dejo tautiskās dejas. Prieks, ka lielajiem mazbērniem interesē un padodās māksla un mūzika. Deniss mācās mūzikas skolā, kur šogad pabeidza klavierspēles otro klasi, bet Kitija apmeklē mākslas skolu.

Ja jums būtu iespēja klātienē tikties ar Zemkopības ministru, ko jūs viņam gri-bētu pajautāt?

Es viņam uzdotu jautājumu: Kad beidzot zemnieki varēs normāli plānot savu dzīvi un saņemt atbilstošu atbildību par savu padarīto darbu?

Bārbaļu ģimene svētku brīdī.

„Kalnzemju” saimniece Skaidrīte Karavaičika pie savām raibaļām.

Vai pēc jūsu domām laukos ir krīze?

Ar vārdu krīze katrs saprot savu, reāli jau īsti laba situācija laukos nav bijusi arī pirms tā saucamās krīzes valstī. Mūsu zemnieks nekad nav saņēmis atbilstošu atalgojumu par savu padarīto darbu.

Vai jums atliek laiks arī atpūtai?

Ar atpūtu ir kā ir. Zemnieks nevar tā vienkārši atcelt visus darbus un paņemt apmaksātu atvaļinājumu, jo tas, ko neizdarīji šodien, tāpat būs jāizdara rīt vai parīt. Kā paši saplānojam darbus, tā arī varam regulēt īsus atpūtas brīžus, bet tāda īsta atvaļinājuma nav.

Kā Līgo svētkus svin „Kalnzemjos”?

Parasti Līgo svētkus svinam mājās kopā ar ģimeni. Sabrauc bērni un radi no Rīgas. Nekad Līgo svētki nav pagājuši bez mana

sietā siera un vīra Gunāra žavētām karpām. Agrāk pats saimnieks arī darīja alu, tagad gan vairs tam īsti nepietiek laika.

Kā Līga tika pie sava vārda?

Līga ir mūsu piektais, jaunākais bērns, un viņu gaidot, ar vīru Gunāru nolēmām, ka vārdu liksim vai nu Jānis vai Līga. Piedzima meita, tāpat Līga. Tas tāpēc, ka gribējām, lai kādam no bērniem vārdadiena būtu kādos latviskos svētkos.

Ko novēlat visiem pagasta iedzīvotājiem vasaras saulgriežu svētkos?

Visiem pagasta iedzīvotājiem vasaras saulgriežos novēlam kārtīgi nolīgot – ar Līgo dziesmām, Jāņa sieru un latviešu alu.

Paldies Skaidrītei un Līgai par atsaucību intervijas tapšanā!

Ilze Purpļeviča

Biju gandrīz karavīrs

Sadarbībā ar laikraksta „Lubānas Ziņas” redaktori Līgītu Pētersoni un Lubānietī Elmāru Sauku, turpinām publicēt Degumnieku zēna Andreja Vilka atmiņu stāstījumu par leģionāra gaitām.

Kādā mazpilsētiņā mūsu vācieši bija padzirdējuši, ka tur tūlīt ieradīsies Volksšturma organizētāji, savāks visus, kas izskatās pēc vīriešiem un sūtīs uz fronti. Tūlīt visa vienība nozuda no ielas. Paspēpāmies šķūņos un kūstīs, līdz briesmas bija garām.

Lai gan šīnī laikā ar uzturu bijām apgādāti samērā labi, pie katras izdevības gājām mangot ēdamo. Ja palaimējās, dabūjām gaļas maizes, bet biežāk gan kaut ko ēdamu uz vietas. Tā reiz ar pāris draugiem dabūjām krietni saēsties pašķidru mannas putru. Nedaudz vēlāk citā mājā, tāpat samelojušies, atkal dabūjām kaut ko līdzīgu. Tad nu nebija nemaz tik viegli notēlot trīs dienas neēdus.

Kad sākām atkāpšanos, mums izsniedza katram bundžiņu šokolādes „Schoka Kola”. To parasti lietoja lidotāji, lai atvairītu miegu. Reiz pēc nemierīgas nakts, izmēģināju šo uzmundrinošo šokolādi. Soļošana veicās tīri labi. Posts sākās, kad nākošā atpūtas vietā bija izdevība zem parka kokiem mauriņā nosnausties. Miegš nenāca ne lūdzams. Viss „krita uz nerviem”. Mani šausmiģi sanīkvoja tas, ka tuvējā lidlaukā dega kāda lidmašīna, tanī pašā laikā gluži labi apzinājās, ka man gar degošo lidmašīnu nav nekādas darišanas. Likās, ka zaudēju prātu. Vācieši jau bija brīdinājuši, lai „Schoka Kolu” lietojot piesardzīgi. Par laimi, līdz vakaram šokolādes iespaids bija izbeidzies un varēju atgūt daļu nokavētā miega.

Amerikāņi sāka mums „mīt uz papēžiem”. Kādā vietā sapieri ceļmalā jau ieraka tanku mīnas, un armijas puisi, apmēram tikpat jauni kā mēs, gatavojās ieņemt aizstāvēšanas pozīcijas. Laimīgā kārtā mūs neviens neaizturēja, lai iesaistītu aizstāvēšanās cīņās.

Kādā atpūtas vietā saņēmām rīkojumu nodot visas šautenes. Katrs, kas nodeva šauteni, saņēma krietnu mēriņu ruma. Kā tagad šķendējās „gudrie”, kas savas šautenes jau bija paspējuši iesviest krūmos! Tāpat daudzi bija aizmetuši savas gāzmaskas, lai gan aplinkus tikām brīdināti, ka Hitleram nevar uzticēties un gāzes varbūt tiks lietotas. Pret gāzmaskām gan šnabi iemainīt nevarējām.

Pa daļai braukšus, pa daļai kājām, caur Memmingenu un Landsbergu, 28. aprīlī bijām nonākuši Štarnbergā, apmēram 20 km dienvidrietumos no Minchenes, Štarnbergas ezera ziemeļu galā. Bija drūma, apmākusies pēcpusdiens. Mums katram iedeva nelielu plānu papīriņi, kur bija rakstīts, ka sakarā ar pašreizējo militāro stāvokli, šī vienība vairs nav vajadzīga un tāds un tāds ir no Luftwafes atlaists. Neatceros, vai to bija parakstījis mūsu majors Rappolds, vai kāds augstāks kungs. (Pēc kara, apstākļu iespaidots, atzinu par prātīgu no šī papīriņa atbrīvoties). Vienības uztura krājums tika izdalīts un visi īsā laikā izklīda uz visām pusēm.

Ar dienēšanu šīnī vienībā bija laimējies:

priekšniecība nebija noskaņota uz veltīgu karošanu, un mūsu vācu kamerādi vairumā bija, ja ne tieši draudzīgi, tad vismaz pieklājīgi pret mums. Bet bija arī tādi, kas neslēpa naidīgumu. Tie visi bija gados vecāki un nāca no zemākiem sabiedrības slāņiem. Varbūt viņi bija komūnist.

Tagad pēc atlaišanas no dienesta, laimīgi bija tie, kuriem ģimenes bija rietumu Vācijā, un sakari nebija pārtrūkuši. Tie zināja, uz kuru pusi doties. Man ne par vecākiem, ne citiem radiem nebija zināms nekas. Vispirms bija jāpameklē kāda drošāka vieta, kur sagaidīt kara beigas. Trijātā ar Gunāru R. un Ilmāru B. nolēmām vispirms sameklēt vietu, kur pārņakšņot ārpus Štarnbergas. Uz ceļa mūs apturēja patruļa – pāris vecāki vīri, laikam folksšturmieši. Viens paskatījās mūsu papīriņus un tikai noteica: „die sind schon entlassen” (Šie jau ir atlaisti). Acīmredzot tie necilvē papīriņi tomēr derēja.

Pārņakšņojuši kādā ciemā, otrā rītā gājām meklēt labāku vietu, tālāk no lielceļa. Pārādījās amerikāņu zemlidotāji. Uz mirkli galvā iesāvās doma, ka mums vairs nav jāslēpjas, jo esam taču no dienesta atlaisti. Lidmašīnas mainīja virzienus un labi, ka tā, jo nebija kur paslēpties. Drīz arī uzgājām kādu muižu pie neliela ezeriņa, ko sauca par Maisinger See, apmēram 5 km no Štarnbergas un apmēram vienu kilometru no lielceļa. Cik varējām manīt, muižā bija tikai divi cilvēki – paveca kundze un pajauna kalpone. Tur mums piedāvāja gulēšanai tuvējo siena šķūni un reizi dienā siltu ēdienu.

Kādu laiku sēdējām pie ezeriņa, vīrs kura līdinājās trokšņainu zīriņu bars, un pārdomājām dzīvi, bet tad sāka snigt slapjš sniegs. Nolēmām ievākties mums norādītajā šķūnī. Vienā šķūņa galā bija pāris metrus augsts siens blāķis, gulēšanai pavisam labs. Tūlīt arī atklājās, ka to jau kāds cits tādai vajadzībai izmantoja, no siena izlīda jauns puisis, kā noskaidrojās, ukraiņi, no darba vietas pamucis nu gaidīja amerikāņus. Kaut gan apgalvojām, ka viņš te var palikt, tomēr mums neuzticējās, aizgāja un neatgriezās.

Pirmā maija rītā mūs uzmodināja motoru rūkoņa. Amerikāņi bija klāt! Kad iegājām pie saimnieces pēc karsta ūdens brokastīm, mums paziņoja, ka no Štarnbergas birģermeistara ir rīkojums - visiem karavīriem pie teikties pilsētas valdē. Mēs gan bijām atlaisti, bet joprojām valkājām uniformas, bez tam bija skaidrs, ka saimniece ilgāk nevēlējās mūs savā muižā paturēt. Nekas cits neatlika, kā doties un Štarnbergu. Lielceļš bija tukšs, amerikāņi bija aizskrējuši tālāk, atstādami ceļmalas devīgi piemētāts ar uztura devu iesaiņojumu. Acīmredzot bija ieturējuši brokastu. Cik gan labam jābūt tādām uzturam, ja pat iesaiņojums tik glauns. Pēkšņi mums blakus strauji nobremzēja kāds divains braucamrīks, no kura izleca slaidis amerikāņu zaldāni ar pistoli rokā un teica: „pistol, pistol”. Mans draugi cēla rokas gaisā, bet es paspēju pamanīt, ka šaujamaiss nav vērstis pret mums un savas rokas atstāju pie sāniem. „No soldier, no pistol”, teicu, un amerikānis ieleca atpakaļ jocīgajā vāģī (ko, kā vēlāk noskaidrojās, sauca par džipu), un aizdrāzās tālāk.

Štarnbergas pilsētas valdē mums katram iedeva papīru, kurā bija rakstīts, ka visiem militārajiem jāpiesakās pilsētas valdē. Visiem iedzīvotājiem turpat jānodod visu veidu ieroči, fotoaparāti, binokļi un teleskopī, protams, pret kvīti. Tālāk neviens par mums nelikās ne zinīs. Stāvējām pagalma stūrī un vērojām, kas notiek. Arvien vairāk civilistu ieradās ar nododamajām mantām, bet tad uzradās daži amerikāņi, kas labākās mantas turpat pagalmā pievāca sev. Dabūjām redzēt arī pirmo nēģeri, tas bija ļoti melns, ar koši sarkanu mēli, nocopējis mazu, spožu pistoļi, to grozīja rokās, apbrīvoja un priecājās. Drīz mums piebiedrojās daži vācu karavīri, vēl citus atveda amerikāņi. Kāds amerikāņu kapteinis runāja vāciski. Mēģinājām viņam ieskaidrot, kas mēs tādi esam. Viņš teica, lai neuztraucoties, amerikāņi neesot tādi kā vācieši, gūstekņus nešaujot. Pāris nedēļas būšot jāpavada gūstā, tad laidīšot vaļā. Tā jau nemaz neizklausījās slikti, kur citur lai paliekam. Mūsu bars pieauga un drīz vien mums pielika sargu. Sāka līt, un mūs sadzina tukšā garāžā. Vēlā pēcpusdienā piebrauca kravas spēkrati, lika iekāpt un sablīvēja kā silķes mucā. Šoferis brauca kā dulls. Sāka snigt slapjš sniegs. Piebraucām pie Wolfratshausenas stacijas. Šoferis strauji grūda atpakaļ un tad pēkšņi nobremzēja. Viens gūsteknis izkrita un palika karājamiem aiz vienas kājas. Mūs nostādīja rindā un lika izklāt uz zemes visu mantību. Salokāmajam ēdamrīkam nolauza dakšu un atveda atpakaļ karoti. Protams, bija jāšķīras arī no mana kabatas naža. No vācu armijas kartes ar Lubānu vidū gan netaisījās šķirties, lai gan visas kartes arī bija jānodod, tāpat skujamie asmenīši, bet patruļeju arī tos. Drīz vien jau nāca rīkojums, ka visiem jābūt labi noskuvušašiem.

Nakti pavadījām stacijas ēkā. Ēdamo nedeja, kam pašam bija, tas ēda. Iegrauzu kaut kur pievāktas kaltētas cukurbietes. No rīta viens amerikānis meklēja „a big basket”. Sapratu, ka viņš meklē lielu grozu. Priecājos, ka Madonas ģimnāzijā, kaut gan negribīgi, no angļu valodas kaut ko biju iemācījies. Bet tas apmēram bija arī viss, ko no amerikāņa teiktā varēju uztvert. Viņa izruna skanēja pavisam citādi, nekā mūsu skolotāja Baltaka smalkā angļu izruna.

Pēcpusdienā mūs aizveda uz laukumu egļu mežā, pie Gautingas, Minchenes dienvidrietumu malā. Nostājāmies rindā, un viens no amerikāņiem vāciski noprasīja, vai starp mums esot kāds, kas bijis par sargu kādā koncentrācijas nometnē. Viens paveca vīrs atzinās, ka bijis. Vai esot redzējis, cik slikti bijusi apiešanās ar ieslodzītajiem? Jā, kaut ko redzējis gan. „Noziedznieki jūs, vācieši, esat!”, viņš bargi uzkleidza. Mums dūšu tas nemaz neuzlaboja. Nez, kādas „baigas ziepes” nacisti ir savārijuši? Tagad varbūt mēs visi dabūsim ciest.

Laiks bija drūms un mazliet liņāja. Laukums jau bija diezgan pilns ar gūstekņiem un pieveda vēl. Laukuma malā bija pāris lieli skārda šķūņi un vienā no tiem dabūjām pārņakšņot.

(turpinājums sekos)

APSVEIKUMI/ INFORMĀCIJA/ PASĀKUMI

Uzglezno sirdī varavīksni – atbildot ļaunam ar labu

Trīs emocionālus un sirsnīgus koncertus Meirānos, Degumniekos un Lubānā snieguši VSAC „Latgale” filiāle „Lubāna” (Rupsala un Vecumi). Darbinieki un klienti apvienojušies uzvedumā „Ar trauslu prieka tauriņu uz plaukstu”.

Ar milzīgu degsmi tika lasīti dzejoļi, ar neizsakāmu mīlumu dziedātas dziesmas „Vecais zābaciņš”, „Gribu kā bērns vēl just”, „Zilais putniņš”, ar azartu izdejoti

raksti dejās „Kumeliņi, kumeliņi”, „Minka nāk”, „Palaid puķīti pa dambi” un daudzos citos priekšnesumos. Skatītājus aizkustināja klientu drosme, pienākuma apziņa, lepnums par sevi un līdzcilvēkiem.

Nobeigumā skandētā kopdziesma „Bēdu manu lielu bēdu” papildināja skatītāju emociju buķeti, kas pēc koncerta apmeklējuma plūda pārpārēm.

Ilze Purpļeviča

Mani saviļņoja ...

14. maijā mūsu klubā mazie „Sauls zaķēni” rīkoja jauku uzvedumu veltītu Ģimenes dienai.

Man ļoti patika. Prieks skatīties, ar kādu mīlumu mazie bērniņi dancoja, dziedāja un gāja rotalās.

Priecēja arī tas, ka kopā ar viņiem darbojās audzinātājas un auklītes.

Aizkustināja lielo zaķu līpiņas, Zaķu mātes ūsiņas, ežu uzvalciņi.

Bija padomāts par mazo mākslinieku tērpiem. Ja vien ir izdoma, tad nevajag nemaz dārgu materiālu, lai taptu vienreizējs skatuves tērps.

Laiks pagāja ātri. Koncerta beigās

mazie bērniņi nesā puķu pušķiņus savām māmiņām un vecmāmiņām. Arī es saņēmu puķītes no savas mazmeitas Samantas.

Žēl, ka viens otrs bērniņš gribēja sveikt savu mammi, bet viņas nebija ... varbūt nebija laika atnākt uz pasākumu ... varbūt ...

Noslēgumā neizpalika arī kopīga fotografēšanās.

Paldies pasākuma organizatoriem un mazajiem aktieriem par jauko pēcpusdienu.

Lai jauka un piedzīvojumiem bagāta vasara!

Vecmāmiņa Ināra

*Tik katram laimes bija,
Cik ielika šūpulī,
Cik kuram māmuliņa
Maziņam iedziedāja
/K. Štrāls/*

17. aprīlī

Irinās Zaicevas un **Dzintara Mālnieka** ģimenē piedzimis meitiņa **Madara**.

14. maijā **Unas Salmanes** un **Raita Bārbaļa** ģimenē piedzimis dēliņš **Kārlis**.

APSVEICAM!

Ošupes pagasta pārvalde

KULTŪRAS PASĀKUMI KAIMIŅOS

► **16. jūnijā plkst. 20.00**

Izlaidums Lubānas vidusskolas 12. klasei

Izlaiduma balle no plkst. 22.00
Jums spēlēs grupa „NO JAUNA”
Ieeja – Ls 2, pēc plkst. 24.00 – Ls 3

► **23. jūnijā plkst. 22.00**

Lubānas pilsētas estrādē **LĪGO NAKTS ZAĻUMBALLE**
Jums spēlēs grupa „Ceļavējš”
Pateicoties Lubānas novada pašvaldības atbalstam, ieeja uz balli brīva

► **22. jūnijā plkst. 20.00**

Meirānu tautas namā
Līgo svētku ieskaņas koncerts
No plkst. 22.00 Svētku balle

LĪDZJŪTĪBA

*Cilvēkam īss ir
šīs zemes ceļš.
Kur tas beidzas, tur sākas
Nekas...
Smaģi tas plecos
Jāpaceļ.*

/D. Avotiņa/

MIRUSI:

Aija Baranova (03.04.1959. – 2011.)

KAPU SVĒTKI

Krievbirzes kapos
7. jūlijā plkst. 11.00

Izdod Ošupes pagasta pārvalde

Degumnieki. Tel. 64829604

Reģ. apl. Nr. 1640

Atbildīgā par izdevumu **Ilze Purpļeviča**

Tel. 22451599

E-pasta adrese: ilzepurplevica@inbox.lv

Iespiests SIA „Erante” tipogrāfijā

Tel. 64860983, 65230116

Tirāža 500 eks.